Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 16 (1766) ♦ Середа, 28 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Мораторій на смертну кару – перепустка до Європарламенту

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спеціальний кореспондент «ГУ» (зі Страсбурга)

Повноваження української делегації на Парламентській Асамблеї Ради Європи все ж таки визнано. Учора Асамблея ухвалила відповідну резолюцію.

А розвивалися події за канонами драматично-детективного жанру. Початок був не з приємних. У понеділок по обіді під час традиційної процедури визнання повноважень національних делегацій британець Кевін Макнамара запропонував позбавити наших депутатів мандатів. Мало того, Макнамара оприлюднив невідомо звідки взяту інформацію: начебто в. о. Генерального прокурора України, виступаючи по національному телебаченню, погрожував, що в разі позбавлення повноважень української делегації доля 200 українських в'язнів, засуджених до смертної кари і досі не помилуваних Президентом, може бути плачевною. Бурхливі оплески, які вінчали пропозиції британського парламентарія, нічого втішного нам не віщували.

(Закінчення на 5-й стор.).

До виборців – разом з послом?

Зустріч Голови Верховної Ради Олександра Мороза з новопризначеним Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Стівеном Пайфером розпочалася нетрадиційно. Олександр Мороз запропонував панові послу поїхати разом з ним на зустріч із виборцями. «Це не було б розцінено як агітація за мою кандидатуру, —зазначив Голова ВР. — Але допомогло б пізнати всі нюанси життя українського суспільства».

Також Олександр Мороз висловив задоволення, що у складний для України період інтереси США в нашій державі представлятиме кар'єрний дипломат з таким досвідом і пообіцяв усіляку підтримку в роботі з боку Верховної Ради.

Стівен Пайфер, у свою чергу, наголосив, що США зацікавлені у розвитку України як стабільної та демократичної держави з ринковою економікою. А тому й надалі підтримуватиму нашу країну на цьому шляху. «Ми хочемо співробітничати з усіма гілками влади», —сказав посол.

НА ЛАВІ ЗАПАСНИХ – ОФІЦЕРИ, під лавою – їх соціальний захист

Сьогодні мільйони вчорашніх трудівників опинилися на вулиці. І наша армія не відстала від народу. В її лавах з'явилося багато зайвих людей. Життя посадовило їх на «лаву запасних гравців», водночас не давши інструкції, як поводитися за нових обставин...

(Закінчення на 6-й стор.).

Транзит гальмує

Питання поставок туркменського газу в Україну — головна тема у програмі візиту Президента Леоніда Кучми до Туркменистану 28–29 січня. Під час переговорів йтиметься про поставки 12 мільярдів кубометрів газу, за який Україна готова надати металопрокат, труби, сільгосппродукцію, зокрема хліб, а також послуги будівельних і проектних організацій.

Тим часом, за даними урядового джерела, в Ашгабаті навряд чи буде прийнято остаточне рішення щодо поставок Києву газу, бо російсько-туркменський переговорний процес про транзит ще не завершено. Сторони поки що не домовилися про тарифи сплати за транзит, а також форми транспортування, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Попрацювали на «відмінно»

З добрими показниками завершив рік Алчевський металургійний комбінат (Луганська область). Стабілізується виробництво, зростає обсяг продукції, що випускається. Багато в чому завдяки алчевським металургам усьому народногосподарському комплексу області вдалося вийти на 100-відсоткове виконання встановленого завдання, припинити виробничий спад.

Доменне виробництво комбінату.

Судовий процес: далі буде

У Миколаївському обласному суді мало відновитися слухання справи колишнього президента ЧМП «Бласко» Павла Кудюкіна, яке після 4-місячної перерви так, по суті, й не розпочалося. Спроба зробити це, як ми вже повідомляли, була минулого тижня, однак засідання тривало лише 20 хвилин — його відклали через хворобу одного з трьох адвокатів екс-президента судноплавної компанії. Підсудний та його родичі повинні були протягом трьох діб дібрати третього адвоката, у разі, якщо вони цього не зробили б, то засідання мало все одно відновитися.

Термін минув, однак судове слухання справи знову відкладено. Цього разу до суду не з'явилися усі адвокати П. Кудюкіна. У телефонній розмові з суддею вони повідомили, що через негоду.

«Руслан» упав через «паливне голодування»

У Запоріжжі проведено експеримент, під час якого було повністю «змодельовано ситуацію в Іркутську».

Зокрема, випробуваний літак деякий час простояв з напівпорожніми баками. Експеримент показав, що в такій ситуації за низької температури в баках з паливом утворюється так звана «шуга» — крихкий лід.

У ході експерименту під час розбігу літака цей склад (шуга) потрапив на паливний фільтр, забивши його. У результаті чого й настало «паливне голодування», що спричинило аварію. Під час експерименту до зупинення двигунів «минули ті самі 11 сек., що й в Іркутську».

Висновки запорізьких фахівців подано російській держкомісії, яка розслідує причини катастрофи.

P.S.

❍ Постанову про заборону на ввезення в Україну автомобілів, що були в користуванні, буде прийнято тільки після випуску перших модернізованих «Таврій».

❍ Загальний обсяг прибутку всіх українських банків за 1997 рік зріс на 17 % і на 1.01.98 р. становив 33,8 млрд. грн.

❍ В Україні впроваджується погашення заборгованості підприємств усіх форм власності зі зборів на пенсійне страхування шляхом оформлення її векселями.

У номер

Як «вистежили» прем'єра

Дводенний вояж Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка Херсонською областю та Кримом розпочався зі страйків і пікетів. Скажімо, в Херсоні тисячі вчителів шкіл здійснили багатокілометровий марш від площі Свободи, де знаходиться облдержадміністрація і де страйкарі очікували на побачення з Пустовойтенком, аж до іншого кінця міста — до бавовняного комбінату, де була організована зустріч прем'єра з місцевим активом. Незважаючи на певну секретність інформації щодо пересування столичного гостя по місту, страйковому комітету все ж удалося «вистежити» Пустовойтенка. Після чого прем'єр (укотре) пообіцяв допомогти їм. Що ж, поживемо — побачимо.

А тим часом у Феодосії, де глава уряду відвідав виробниче об'єднання «Море», і в Сімферополі, де відбулося виїзне засідання Кабміну, пікетувальники вимагали своєчасної виплати зарплат і пенсій, погашення заборгованостей перед кримськими бюджетниками. Тема соціально-економічної стабілізації в Автономній Республіці Крим і стала однією з головних на цьому засіданні.

Курс – на Антарктику

У рейс до шостого континенту з Одеси вирушило наукове судно «Ернст Кренкель», яке доставить на станцію «Академік Вернадський» чергову українську антарктичну експедицію. Старт їй дано, на жаль, із значним запізненням — на льодовий континент слід було б відправитися ще наприкінці листопада минулого року. Та зробити це завадив брак коштів на спорядження судна і самої експедиції. На рейд станції «Академік Вернадський» судно тепер стане лише наприкінці лютого, а там це вже кінець літа, передзим'я. Отож доведеться коригувати програму досліджень, передусім — сезонних наукових загонів. Учасники експедиції сподіваються, що нові набутки дадуть змогу поповнити знання про шостий континент, вийти на більш плідний рівень співпраці з ученими інших країн — дослідниками Антарктики.

Дослівно

Зізнання керівника області землякам

Це зізнання зробив голова Вінницької облдержадміністрації Анатолій Матвієнко на нараді голів райдержадміністрацій, начальників управлінь, керівників підприємств. Про підсумки своєї керівної роботи він сказав таке:

— Послухайте, люди добрі, страшну цифру. Заборгованість сільгосппідприємств області, в тому числі й у зарплаті, становить 700 млн. гривень, що дорівнює сумі річної виручки господарств. Тобто господарства наші живуть у борг на рік наперед.

Не знаходжу слів, щоб висловити той сором, який охоплює мене за підсумки роботи з вирощування цукрових буряків. Збільшивши затрати на їх виробництво в 1,2 раза, ми отримали просто нікчемний результат. Офіційно на ту площу, з якої зібрали, виходить по 174 центнери з гектара, тобто на 30 центнерів менше, ніж у 1996 році. А якщо врахувати всю засіяну площу, то виходить тільки по 160 центнерів з гектара.

Скажіть, будь ласка, хто пам'ятає в області такі показники?! Навіть тоді, коли вручну копали і возили підводами, такої ганьби область не знала.

Коментарі після такого зізнання, що його поширили обласні засоби інформації, як то кажуть, зайві. Бо не коментарі тут потрібні, а відставка.

Сьогодні Леоніду Юзькову виповнилося б 60!

Пам'ять

«Нині Україна як держава де-юре є незалежною. Ми всі хочемо, щоб Україна була незалежною і де-факто. Для досягнення цієї національної мети нам належить багато зробити, зокрема створити сучасну правну систему України, серцевину якої має становити принципово нова Конституція».

Авторові цих слів, першому голові Конституційного суду, видатному українському вченому, на жаль, не судилося стати свідком прийняття нової Конституції незалежної України. Але в урочистостях «конституційного» ранку він був незримо з нами: Леонід Петрович самовідданою працею над проектом Основного Закону наблизив цю незабутню подію.

Л. Юзьков справді дуже багато зробив для «серцевини сучасної правної системи»: він очолював групу науковців, які розробляли концепцію Основного Закону держави, був головою робочої групи з розробки його проекту, одним з співавторів проекту Декларації про державний суверенітет України, брав найактивнішу участь у розробці найважливіших законопроектів, у тому числі про Конституційний суд України. Леонід Петрович вважав, що Конституція має бути «безпосередньо діючим правом», документом, який не виконував би функцію «апологетичного фасаду невдалої соціальної будівлі». У проекті нової Конституції України Леонід Юзьков поєднував кращі зразки світового конституціоналізму з історичними й національними традиціями українського державотворення. Багато його правових ідей реалізовано в чинному Основному Законі країни.

Перший голова Конституційного суду був відомим ученим-правознавцем, громадським діячем, академіком Академії правових наук України, заслуженим діячем вищої школи, професором Київського університету імені Тараса Шевченка. Він автор більш як 200 наукових праць; як фахівець у галузі конституційного права та державного будівництва Леонід Петрович був визнаним не лише в Україні, а й далеко за її межами. Власне, саме обрання його головою Конституційного суду стало закономірним визнанням таланту вченого і активності громадського діяча.

Сьогодні Леоніду Юзькову виповнилося б 60. Лише 60! Нам дуже не вистачає його — скромної, високопорядної і надзвичайно гуманної людини. Своєю енергією, ентузіазмом він умів запалити інших, згуртувати навколо себе людей. Нам дуже шкода, що ювілей Леоніда Петровича ми відзначаємо без нього. Щирий у взаєминах, твердий у переконаннях, непохитний у принципах, він так потрібен сьогодні не тільки нам, його колегам, він потрібен Україні.

Іван ТИМЧЕНКО,
голова Конституційного суду України.

Ювілей без ювіляра

Нинішній шістдесятирічний ювілей Леоніда Петровича міг би стати веселим родинним святом — він так любив бачити всіх разом: сім'ю, родичів, друзів... Міг і мав би стати за всіма законами природи — адже в шістдесят літа ще не повертають на зиму... Але вже третій рік осиротіла родина відзначає день народження чоловіка і батька без нього. І сьогодні він не сидітиме за ювілейним столом, не дякуватиме дружині і донькам за подарунки, увагу, любов, не зігріє таким незабутнім теплим — тільки його — сміхом.

— Леонід Петрович завжди заклопотаний роботою. По суті, вільного часу не має, але роздратування невдачами залишає на порозі — вдома він чудовий сім'янин, дбайливий, уважний батько. Інколи я сама дивуюся, звідки в нього беруться на це сили, — розповідає «Голосу України» Галина Никифорівна Юзькова. — Ми познайомилися в 60-му, коли Леонід вступав до університету, через два роки одружилися — слава Богу, разом прожили понад три десятиліття, і я мала нагоду переконатися у його відданості родині, в чуйності і надійності. Розумієте, він людина — глибоко порядна за вдачею, це не тільки моє суб'єктивне враження: недаремно в нього так багато друзів, учнів. Я звикла, що в нашому домі завжди повно молоді.

Доньки Л. Юзькова — Оля і Таня успадкували батькову професію, обидві, як і він свого часу, з червоними дипломами закінчили юрфак, нині працюють адвокатами. Вони твердо стоять на обраній дорозі, хоча порадника-батька не вистачатиме завжди...

Колись, уже тяжко хворий, Леонід Петрович гірко зізнався авторові цих рядків: «Я полководець без війська»... У нас був голова Конституційного суду, але справді ще не було самого «війська». Не тільки родині — друзям, колегам — не вистачає нині мудрого «полководця». Сьогодні багато хто зранку вітав би Леоніда Петровича. «Гарячий» телефон, квіти, здравиці...

Утім, ви помітили, що Галина Никифорівна у своїй розповіді про чоловіка не вживає минулого часу? Він живий у їх пам'яті. З ювілеєм вас, родино Юзькових!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Перерваний політ

Три роки тому засідання Венеціанської комісії Ради Європи «Демократія через право» розпочалося нетрадиційно: члени авторитетної європейської структури, яка спеціалізується на питаннях конституційного розвитку країн континенту, присвятили засідання спогадам про одного з найактивніших і найшанованіших колег, одночасно висловлюючи щире співчуття українській делегації, родині та близьким Леоніда Юзькова, чия дорога до Венеції перервалася.

За кілька годин до відльоту він клопотався про дарунки, що привезе з України для колег у Венецію, інакше й не могло бути: він любив колег, колеги любили його. Та вилетіти з Борисполя вже не довелося...

Сьогодні також проводиться захід, присвячений пам'яті першого голови Конституційного суду професора Леоніда Юзькова. В Інституті міжнародних відносин відбудеться тритижневе навчання-семінар для молодих викладачів та науковців вищих навчальних закладів на тему «Нова Конституція України». Семінар проводять Українська правнича фундація, Інститут міжнародних відносин при Київському національному університеті імені Т. Шевченка, Український центр правничих студій за фінансової підтримки АРД/Чеккі Консорціуму «Верховенство права», програми агентства США з міжнародного розвитку (USAID). Лейтмотивом творчих бесід стала позиція Леоніда Юзькова: Конституція має бути правовою, а закон — конституційним.

Сергій ГОЛОВАТИЙ.

Партійні рядки

Чотири храми Валерія Бабича

Голова Київської організації ХДПУ, народний депутат України Валерій Бабич 26 січня провів прес-конференцію. Він детально зупинився на організаційній діяльності київських християн-демократів, їхній підготовці до виборів у Верховну Раду і в представницькі органи місцевого самоврядування.

Зокрема, в народні депутати балотуватиметься 20 кандидатів від ХДПУ, стільки ж — до Київради і 70 — до районних рад столиці. Міська організація розробила чітку передвиборну програму — побудову чотирьох храмів: духовності, охорони здоров'я, праці та правового захисту. Програма передбачає насамперед захист громадянина, створення умов для всебічного розвитку особистості.

Водночас конференція міської організації рекомендувала Валерію Бабичу балотуватися на міського голову. Цю ідею підтримали голова ХДПУ Віталій Журавський і секретар партії Іван Тимошенко. Проте невдовзі вони поміняли свою думку і почали наполегливо рекомендувати Валерію Бабичу відмовитись від передвиборної боротьби за крісло голови Київради. Однак лідер київських християн-демократів не зняв свою кандидатуру. І тоді, як підкреслив на прес-конференції Валерій Бабич, його почали шантажувати, погрожувати.

Логічним завершенням цього тиску стала спроба виключити Валерія Бабича з членів ХДПУ. Окрім того, його звинуватили в присвоєнні півмільйона гривень партійних внесків.

— Але ж не можна присвоїти того, чого не існує в природі, — наголосив Валерій Бабич. Він зауважив, що внески в ХДПУ не збирались ніколи. Окрім того, право підпису фінансових документів у партії належало голові Віталію Журавському і головному бухгалтерові. Отож, голова міської організації ХДПУ переконаний, що це спроба заплямувати його ім'я і вчергове спровокувати розкол у партії. Адже минулого року Українська фінансова група, яку очолює Валерій Бабич, перерахувала на потреби ХДПУ більш як 104 тисячі гривень. А з початку поточного — ще 50 тисяч.

Валерій Бабич висловив жаль з приводу скандалів, які виникають у ХДПУ, і повідомив, що зробить усе для того, щоб не сталося розколу в партії. Він переконаний: рано чи пізно імена справжніх режисерів цієї провокації стануть відомі.

У прес-конференції взяли участь керівники деяких обласних організацій ХДПУ, не згодні з позицією Віталія Журавського, а також представники християнських церков.

Володимир КОРОЛЮК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про господарські товариства»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №49, ст.682) такі зміни:

1. Пункт «б» частини першої статті 10 доповнити реченням такого змісту: «Право на отримання частки прибутку (дивідендів) пропорційно частці кожного з учасників мають особи, які є учасниками товариства на початок строку виплати дивідендів».

2. У статті 23:

назву статті викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Органи управління товариством та їх посадові особи»;

у частинах другій та третій слова «посадовими особами товариства» замінити словами «посадовими особами органів управління товариства».

3. Статтю 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Випуск акціонерним товариством цінних паперів

Акціонерне товариство має право випускати цінні папери відповідно до вимог, встановлених Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку. У разі додаткового випуску акцій без реєстрації попереднього випуску акцій усі договори купівлі-продажу акцій додаткового випуску вважаються недійсними з наслідками, передбаченими частиною п'ятою статті 30 цього Закону.

Не пізніше, ніж через шість місяців після реєстрації випуску акцій акціонерне товариство зобов'язано видати акціонерам акції (сертифікати акцій).

Закрите акціонерне товариство має право випускати лише іменні акції».

4. Частину другу статті 28 замінити частинами другою та третьою такого змісту:

«Акція може бути придбана також на підставі договору з її власником або держателем за ціною, що визначається сторонами, або за ціною, що склалася на фондовому ринку, а також у порядку спадкоємства громадян чи правонаступництва юридичних осіб та з інших підстав, передбачених законодавством.

Перехід та реалізація права власності на акції здійснюються відповідно до законодавства України».

5. У статті 30:

частину другу замінити частинами другою та третьою такого змісту:

«Засновники відкритого акціонерного товариства (емітенти) зобов'язані опублікувати відповідно до вимог чинного законодавства інформацію про випуск акцій, зміст та порядок реєстрації якої встановлюються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Строк відкритої підписки на акції не може перевищувати 6 місяців».

У зв'язку з цим частини третю—шосту вважати відповідно частинами четвертою—сьомою;

перше речення частини шостої доповнити словами «якщо це передбачено умовами випуску».

6. Статтю 37 доповнити словами «строк та порядок виплати частки прибутку (дивідендів) один раз на рік за підсумками календарного року».

7. У статті 38:

частину другу після слова «здійснюється» доповнити словами «в порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку»;

частину третю доповнити реченням такого змісту: «У голосуванні про затвердження результатів підписки на додатково випущені акції беруть участь особи, які підписалися на ці акції».

8. Статтю 41 викласти в такій редакції:

«Стаття 41. Вищий орган акціонерного товариства

Вищим органом акціонерного товариства є загальні збори товариства. У загальних зборах мають право брати участь усі акціонери незалежно від кількості та класу акцій, власниками яких вони є. Брати участь у загальних зборах з правом дорадчого голосу можуть і члени виконавчих органів, які не є акціонерами. Акціонери (їх представники), які беруть участь у загальних зборах, реєструються із зазначенням кількості голосів, яку має кожний учасник. Реєстрація акціонерів (їх представників), які прибули для участі у загальних зборах, здійснюється згідно з реєстром акціонерів у день проведення загальних зборів виконавчим органом акціонерного товариства або реєстратором на підставі укладеного з ним договору. Цей реєстр підписується головою та секретарем зборів.

Реєстрація акціонерів — власників акцій на пред'явника здійснюється на підставі пред'явлення ними цих акцій (сертифікатів акцій) або виписок з рахунку у цінних паперах. Право участі у загальних зборах акціонерів мають особи, які є власниками акцій на день проведення загальних зборів (крім випадку проведення установчих зборів).

Передача акціонером своїх повноважень іншій особі здійснюється відповідно до законодавства. Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів може бути посвідчена реєстратором або правлінням акціонерного товариства.

Акціонери, які володіють у сукупності більш як 10 відсотками голосів, та/або Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку можуть призначати своїх представників для контролю за реєстрацією акціонерів для участі у загальних зборах, про що вони до початку реєстрації письмово повідомляють виконавчий орган акціонерного товариства.

До компетенції загальних зборів належить:

а) визначення основних напрямів діяльності акціонерного товариства і затвердження його планів та звітів про їх виконання;

б) внесення змін до статуту товариства;

в) обрання та відкликання членів ради акціонерного товариства (спостережної ради);

г) обрання та відкликання членів виконавчого органу та ревізійної комісії;

д) затвердження річних результатів діяльності акціонерного товариства, включаючи його дочірні підприємства, затвердження звітів і висновків ревізійної комісії, порядку розподілу прибутку, строк та порядок виплати частки прибутку (дивідендів), визначення порядку покриття збитків;

е) створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій та представництв, затвердження їх статутів та положень;

є) винесення рішень про притягнення до майнової відповідальності посадових осіб органів управління товариства;

ж) затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів товариства, визначення організаційної структури товариства;

з) вирішення питання про придбання акціонерним товариством акцій, що випускаються ним;

и) визначення умов оплати праці посадових осіб акціонерного товариства, його дочірніх підприємств, філій та представництв;

і) затвердження договорів (угод), укладених на суму, що перевищує вказану в статуті товариства;

ї) прийняття рішення про припинення діяльності товариства, призначення ліквідаційної комісії, затвердження ліквідаційного балансу.

Повноваження, передбачені пунктами «б», «д», «е», «ї», належать до виключної компетенції загальних зборів акціонерів і не можуть бути передані іншим органам товариства.

Статутом товариства до компетенції загальних зборів можуть бути віднесені й інші питання.

Загальні збори визначаються правомочними, якщо в них беруть участь акціонери, що мають відповідно до статуту товариства більш як 60 відсотків голосів.

Протокол загальних зборів акціонерів підписується головою і секретарем зборів і не пізніш як через три робочих дні після закінчення зборів передається виконавчому органу акціонерного товариства».

9. Частини першу і другу статті 43 викласти в такій редакції:

«Про проведення загальних зборів акціонерів держателі іменних акцій повідомляються персонально передбаченим статутом способом. Крім того, загальне повідомлення друкується в місцевій пресі за місцезнаходженням акціонерного товариства і в одному із офіційних друкованих видань Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України чи Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку із зазначенням часу і місця проведення зборів та порядку денного. Якщо до порядку денного включено питання про зміну статутного фонду акціонерного товариства, то одночасно з порядком денним друкується інформація, передбачена статтею 40 цього Закону. Повідомлення повинно бути зроблено не менш як за 45 днів до скликання загальних зборів. У разі необхідності може бути зроблено повторне повідомлення в зазначених засобах масової інформації. Загальні збори акціонерів проводяться, як правило, за місцезнаходженням акціонерного товариства.

Будь-який з акціонерів вправі вносити свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів не пізніш як за 30 днів до їх скликання. Рішення про включення цих пропозицій до порядку денного приймається виконавчим органом товариства. Пропозиції акціонерів, які володіють більш як 10 відсотками голосів, вносяться до порядку денного обов'язково. Рішення про зміни в порядку денному повинні бути доведені до відома всіх акціонерів не пізніш як за 10 днів до проведення зборів у порядку, передбаченому статутом».

10. Друге речення частини першої статті 44 виключити.

11. Частини третю і четверту статті 45 викласти в такій редакції:

«Позачергові збори повинні бути також скликані виконавчим органом на письмову вимогу ради акціонерного товариства (спостережної ради) або ревізійної комісії. Виконавчий орган акціонерного товариства зобов'язаний протягом 20 днів з моменту отримання письмової вимоги прийняти рішення про скликання позачергових зборів з порядком денним, запропонованим радою акціонерного товариства (спостережною радою) або ревізійною комісією.

Акціонери, які володіють у сукупності більш як 10 відсотками голосів, мають право вимагати скликання позачергових зборів у будь-який час і з будь-якого приводу. Якщо протягом 20 днів правління не виконало зазначеної вимоги, вони мають право самі скликати збори відповідно до вимог частини першої статті 43 цього Закону».

12. Статтю 46 викласти в такій редакції:

«Стаття 46. Рада акціонерного товариства (спостережна рада)

В акціонерному товаристві з числа акціонерів може створюватися рада акціонерного товариства (спостережна рада), яка представляє інтереси акціонерів в перерві між проведенням загальних зборів і в межах компетенції, визначеної статутом, контролює і регулює діяльність правління.

В акціонерному товаристві, яке налічує понад 50 акціонерів, створення ради акціонерного товариства (спостережної ради) обов'язкове.

Статутом акціонерного товариства або за рішенням загальних зборів акціонерів на раду акціонерного товариства (спостережну раду) може бути покладено виконання окремих функцій, що належать до компетенції загальних зборів.

Питання, віднесені статутом акціонерного товариства до виключної компетенції ради акціонерного товариства (спостережної ради), не можуть бути передані на вирішення виконавчих органів товариства.

Члени ради акціонерного товариства (спостережної ради) не можуть бути членами виконавчого органу та ревізійної комісії».

13. Статтю 49 після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Членами ревізійної комісії не можуть бути члени правління, ради акціонерного товариства (спостережної ради) та інші посадові особи».

У зв'язку з цим частини другу—сьому вважати відповідно частинами третьою—восьмою.

14. Частину першу статті 75 викласти в такій редакції:

«Командитним товариством визнається товариство, в якому разом з одним або більше учасників, які здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном, є один або більше учасників, відповідальність яких обмежується вкладом у майні товариства (вкладників)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк:

привести свої рішення у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Господарським товариствам у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести установчі документи у відповідність із цим Законом.

4. Закритим акціонерним товариствам, випуски акцій яких не зареєстровані, протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом провести відповідну реєстрацію в порядку, визначеному Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 грудня 1997 року.

№ 769/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про податок на додану вартість»

З метою підтримки сільськогосподарських виробників тваринницької продукції Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №21, ст.156, №37, ст. 239, №38, ст. 250) такі зміни:

1. Пункт 6.2 статті 6 доповнити підпунктом 6.2.6 такого змісту:

«6.2.6. продажу переробним підприємствам молока та м'яса живою вагою сільськогосподарськими товаровиробниками всіх форм власності і господарювання».

2. Статтю 11 доповнити пунктом 11.21 такого змісту:

«11.21. До січня 1999 року сума податку на додану вартість, що сплачується до бюджету переробними підприємствами за реалізовані молоко та молочну продукцію, м'ясо та м'ясопродукти, спрямовується виключно для виплат дотацій сільськогосподарським товаровиробникам за продані ними переробним підприємствам молоко та м'ясо в живій вазі. Порядок нарахування та виплат дотацій встановлюється Кабінетом Міністрів України».

II. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 1998 року.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 грудня 1997 року.

№ 770/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Загальнодержавну (Національну) космічну програму України на 1998–2002 роки

Відповідно до статті 7 Закону України «Про космічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №1, ст.2) Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити Загальнодержавну (Національну) космічну програму України на 1998–2002 роки.

2. Встановити, що обсяг щорічного фінансування Загальнодержавної (Національної) космічної програми України на 1998–2002 роки з Державного бюджету України визначається на рівні не менш як 0,2 відсотка від запланованого обсягу валового внутрішнього продукту.

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і діє до затвердження чергової Загальнодержавної (Національної) космічної програми України.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 23 грудня 1997 року.

№ 763/97-ВР.

Звідкіля дме вітер на Захід?

В УМОВАХ сьогодення питання обрання зовнішньополітичної орієнтації — на Захід чи на Схід — для молодої української держави чи не найважливіше, воно накладає свій формотворчий відбиток на ідеологію й характер діяльності всіх соціально-політичних сил нашого суспільства. Неослабне протистояння полярних сил у політичному просторі України — націоналістів і комуністів — зрештою є боротьбою двох різноспрямованих векторів цієї орієнтації, причому проблема її (орієнтації) обрання розколола суспільство, і цей розкол має тотальний, всеохопний характер. Ця проблема набирає свого прояву у політиці (і зовнішній, і внутрішній) та в економіці, в культурі та ідеології, у діяльності громадсько-політичних і релігійних організацій.

В остаточному виборі орієнтації державна влада покликана відіграти коли не вирішальну, то вельми істотну роль. Фактично і явно віддаючи свої переваги західному варіанту, формально наша влада продовжує проводити дискредитаційну для держави політику безвільного хитання між двома полюсами геополітичного магніта, декларуючи свої наміри «взаємовигідно співробітничати» з усіма, хто лише виявить до цього інтерес, нагороджуючи званням «стратегічного партнера» і США, і Росію, і Польщу, і країни Західної Європи, і середньоазійські держави.

А що сприяє зміцненню симпатій нашої влади, її безоглядній прихильності саме до західної версії геополітичної орієнтації України? Та даремно стали б ми шукати в аргументах влади якісь серйозні аргументи і політично обгрунтовані резони на користь цієї версії: всі вони виходять з вузькокорпоративних інтересів самої правлячої верхівки і на них-таки замикаються.

По-перше, українська бюрократія прагне раз і назавжди відокремитися від Росії, навічно закріпити свою ніким не контрольовану й нічим не обмежену всевладність в українському суспільстві, встановлену після 1991 року. Осередок нашої національної бюрократії становить колишнє номенклатурне чиновництво, яке свого часу було невід'ємною частиною загальносоюзної бюрократії і справді зазнало приниження від її ієрархічно вищої частини — від чиновництва московського. Будучи формально «головною» в Україні, українська бюрократія фактично в усьому залежала від московських чиновників, і тому в її середовищі завжди мало місце невдоволення і глухе роздратування проти Москви, котра не давала вдовольнитися всією повнотою влади (свого роду «комплекс Мазепи»). Скориставшися з ослаблення центральної влади внаслідок «перебудови» і вирвавшись з-під нагляду Москви, Київ докладає всіх зусиль до того, щоб виключити можливість повторення такої ситуації, коли російська верхівка могла б контролювати українську правлячу еліту. Таким чином, прозахідна орієнтація має закріпити політичну незалежність українського чиновництва від московської бюрократії, зміцнити його всевладність над українським народом.

По-друге, слід зважати на ту обставину, що після проголошення незалежності й здобуття монопольного права на владу українське чиновництво гранично звузило коло своїх функцій і обов'язків. Передусім після проголошення курсу на капіталізацію економічних відносин правлячі кола України постаралися позбутися такого важкого тягаря попередніх генерацій бюрократії, як організація суспільного виробництва, залишивши підприємства виживати в нових умовах як їм заманеться. І тут далася взнаки психологія старої номенклатури: всім добре відомо, що саме завдання соціально-економічного розвитку вирішувалися нею якнайменш ефективно і саме за провали народногосподарських планів найлегше було дістати від Москви прочухана, «втикача», а то й вилетіти із зручного номенклатурного крісла. Тому обтяжливі організаційно-економічні функції стара бюрократія відкинула перш за все і мало не у захваті: не здійснюючи керування народним господарством, бюрократія формально не відповідає і за його стан, перекладаючи відповідальність на дії "об'єктивних законів ринкової економіки". Однак вона, природно, залишає за собою право втручатися в діяльність підприємств (здебільшого на стадії розподілу її результатів). Заразом за борт державних клопотів було викинуто й практично всю соціальну сферу: охорону здоров'я, пенсійне забезпечення, а також освіту і науку.

Усе це переконливо засвідчує паразитичне існування української бюрократії: скорочуючи за власним бажанням обсяг управлінсько-організаторських послуг, що їх вона надає суспільству, вона водночас вимагає збільшення витрат на власне утримання, що спричинене і її кількісним зростанням у декілька разів порівняно з 1991 роком, і зростанням її апетитів, і відсутністю контролю за її діяльністю з боку суспільства. Відбулася своєрідна «приватизація» держави: чиновництво, перетворивши її на свою приватну власність, чекає прибутків, і основним інструментом, що забезпечує ці прибутки, стає фіскальний апарат: працюючи на свій страх та ризик, виробництво має за рахунок податків гарантувати бюрократії пристойне існування. Тому останніми роками позначається нестримне, просто катастрофічне зростання податків, а сама система стягнення їх стає дедалі витонченою, жорстокою і нещадною до вітчизняного виробника. Однак кинуте на поталу долі, придушене дикими податками, засмикане безвідповідальністю та свавіллям чиновників, виробництво опинилося не в змозі утримувати бюрократію, сплачуючи їй податі. Саму тому вона дедалі більше й більше робить ставку на таке джерело свого існування, як закордонна допомога у вигляді кредитів, інвестувань, а то й просто дрібних подачок, одноразових «подарунків», гуманітарної допомоги. До того ж нерідко ці подачки мають характер ледве прикритого підкупу українських урядовців Заходом. Для нашої бюрократії іноземні кредити здаються дуже привабливими, бо

— по-перше, це великі грошові надходження, які вони отримують без усякої щоденної роботи (навіть, якщо ця робота — стягування податей з власного населення);

— по-друге, зовнішні кредити влада може витрачати на власні потреби без звіту й контролю;

— по-третє, теперішня генерація бюрократів чудово знає, що вже аж ніяк не доведеться віддавати ці борги, які буде покладено на плечі тієї частини українського народу, яка, може, ще й не народилася.

Зробивши ставку на одержання зарубіжної допомоги, українська бюрократія дуже швидко з'ясувала, що можливості одержання кредитів та інвестицій на Заході незрівнянно більші, аніж на Сході, тобто в Росії. До того ж Росія, надаючи Україні набагато більшу, ніж Захід, допомогу, надає її переважно у вигляді постачання в кредит енергоносіїв, без яких існування України як незалежної держави стане просто неможливе. А Захід надає її саме у вигляді грошових кредитів, що, власне, єдине й цікавить нашу бюрократію.

Таким чином, стосовно одержання зарубіжної допомоги орієнтація нашої влади на Захід не має нічого спільного із задоволенням українських загальнонаціональних інтересів, а випливає з вузьких групових потреб правлячих кіл. Звідси — згода нашої влади брати кредити на будь-яких умовах, хоч би як вони обмежували інтереси народу: тут і обіцянка Заходу примусити наше населення сплачувати повну вартість житлово-комунальних послуг, і присягання не ставати на перешкоді ввезенню до України низькопробного західного ширвжитку, і намір позакривати українські шахти (під евфемічною назвою «реструктуризація вугільної промисловості»), і ще бозна-які поступки Заходу. Наприклад, пообіцявши МВФ стримувати інфляцію в Україні, уряд знайшов напрочуд простіший і по-дикому нелюдський засіб виконання цієї обіцянки — припинило сплачувати зарплату, знизивши у такий спосіб купівельну спроможність населення, що, природно, стримувало зростання цін, а отже, й інфляцію.

До того ж усі ці умови дуже істотно уражають інтереси населення і дуже незначною мірою — інтереси чиновництва. Саме тому й можна стверджувати, що політика іноземних позик, яку практикує наша влада, має не лише антинародний, а й аморальний характер.

По-третє, українська бюрократія разом з компрадорською буржуазією ніколи не вірила і не вірить ані в сили народу, ані в свою власну спроможність побудувати сильну, квітучу українську державу. Шість років безграмотного і невмілого господарювання націонал-демократичної влади показали трудящим її цілковиту неспроможність до будь-якої творчої діяльності, та й сама влада зневірилася у власних силах, коли розвиток соціально-економічних і політичних процесів у країні набув цілком непередбачуваний та некерований характер. Навіч усі ознаки незабарного цілковитого державного краху. За цих умов бюрократія, дбаючи про своє майбутнє, готує матеріальну базу своєї евакуації з країни, що гине внаслідок її старань. Зрозуміло, що найбільш підходящим місцем такої евакуації їй видається Захід: адже в Росії відбуваються подібні процеси, і вона вочевидь не придатна для майбутніх емігрантів як місце, де можуть переховуватися державні злочинці. Інша справа —Захід: туди вже у величезних кількостях переводять капітали, купують нерухомість, чиновники й буржуазія відправляють туди своїх нащадків — і на постійне проживання, і на навчання, — встановлюються особисті політичні й ділові зв'язки. Цим, зокрема, пояснюється абсолютна незацікавленість влади у довгочасних проектах економічного розвитку України, якщо тільки вони одномоментно не приносять «живі» гроші. Тому наша влада вкрай нечітко говорить і про те, що саме, зрештою, ми хочемо побудувати, який, так би мовити, кінцевий продукт діяльності нашого нинішнього уряду.

У прозахідній орієнтації правлячих кіл України нині проявляється і ще один вузькогруповий, щоб не сказати — шкурний, інтерес. Полягає він у тому, що країна перебуває напередодні парламентських і президентських виборів. Правляче в Україні угруповання, будучи вельми невпевненим у позитивному для себе результаті виборів (і парламентських, і президентських), прагне заручитися підтримкою Заходу, для чого, власне, й присягає йому на вірність. Про це, до речі, майже відкрито сказав секретар Ради національної безпеки і оборони України В. Горбулін, коли в одному з інтерв'ю («УК», 1997, 2 вересня) наголосив, що уряд очікує «підтримки Європейським Союзом прагнення України стати його членом... Це стало б істотним каталізатором процесу демократичних перетворень, які відбуваються в Україні» під проводом нинішньої влади. В. Горбулін визначає й ціну за таку підтримку, що її ладна заплатити влада: «Європейський Союз... таким чином міг би отримати додаткові важелі впливу у стратегічно важливому районі», тобто Україна погодилася б проводити в цьому регіоні політику, бажану для Заходу (хоча Україна і так уже це робить, чого не врахував В. Горбулін, тож «торг тут недоречний»).

Народ України вже починає розуміти, що західний вітер, який дме з високих київських кабінетів, не несе йому добрих звісток: чиновництво, що плазує на колінах перед Заходом, має на меті своє і тільки своє. І коли для досягнення тих цілей треба буде принести в жертву всі інтереси українського народу, воно без вагань зробить це. І вже робить.

Євген ТОДОРОВ,
народний депутат України.

Читацький мікрофон

Недодумали чи завбачили

Згідно з новим законом про вибори немає ніяких обмежень щодо підписів на підтримку окремих партій, блоків, кандидатів у депутати. Підписуйся хоч за всі партії і за всіх кандидатів гуртом. Якщо за кожний підпис даватимуть хоч по одній гривні, то можна отримати винагороду в розмірі місячної пенсії.

А в старому законі чітко було записано, що один виборець має право підписатися на підтримку лише одного претендента на депутатство, якщо ж він ще за когось підпишеться, то всі його підписи вважаються недійсними. У новому законі про це ні слова.

Б. БІЛОУСОВ,
пенсіонер.

Луцьк.

Час називати «героїв»

Усі автори «Голосу України» (ліві і праві, зелені й червоні) викривають недоліки в економіці. Читаючи, не раз і сльозу пустиш. Всі посилаються на якісь сили та певні кола, які винні в руйнуванні економіки. А чи не пора вже називати конкретні імена винних у цьому? Стільки вже начиталися про кричущі факти беззаконня, бездарність політиків і економістів, а «героїв» усе нема й нема. Закрадається думка: а може, хтось хоче перетворити Україну на Дике Поле? Тоді це буль землі, на які знайходилось багато охочих. Тепер, схоже, теж.

Валентин ІВАНОВ.

Алчевськ
Луганської області.

Мораторій на смертну кару...

(Початок на 1-й стор.).

Та за кілька годин ситуація змінилася. Завдяки «оперативно-пошуковій роботі» наших депутатів і дипломатів з Києва було отримано письмове спростування наведених британцем «фактів» щодо виступу колишнього в. о. Генерального прокурора Олега Литвака. Лист тут-таки вручили президентові ПАРЄ Лені Фішер, а потім довго засідав процедурний комітет ПАРЄ, і вже майже опівночі було ухвалено: повноваження української делегації — підтвердити.

Отже вчора відбулася вкрай напружена дискусія. Голова нашої делегації Борис Олійник у своєму виступі наголосив: «У нас з 11 березня минулого року фактично діє мораторій на виконання смертних вироків. Отже, наша спільна з вами мета досягнута. І прийняття рішення про призупинення повноважень української делегації призвело б до дивної ситуації, коли водночас існують і мораторій, і санкції». Володимир Яворівський наголосив, що він «ще більший прихильник скасування смертної кари, ніж Макнамара і Вольвенд разом узяті», але попереду вибори і демократичні сили не можуть розпочати непопулярну серед виборців кампанію щодо скасування смертної кари. Тож ПАРЄ, на його думку, непідтвердженням повноважень зіграло б на руку тим силам, які прагнуть «кинути Україну в обійми мого сусіди пана Жириновського».

Анатолій Раханський заявив: «Україна сьогодні перебуває у складній політичній та економічній ситуації. Звідси й зростання злочинності. У нас розстрілюють депутатів, дітей, журналістів. Але ми, парламентарії, йдемо до виборців, роз'яснюємо необхідність скасування смертної кари. Ви правильно нас критикуєте, але я просив би підійти до нашої справи зважено, відкинувши політичні амбіції».

Щодо самих дебатів, то точки зору делегатів Парламентської Асамблеї Ради Європи дуже часто були різнополюсними. «Україна — держава бідна і в неї немає можливості забезпечити зараз умови перебування в тюрмах довічно ув'язнених, — сказав норвежець Ян Симонсен. — А юридичному комітету ПАРЄ слід більше турбуватися не про злочинців, а про нормальних людей». «Ця держава не має поводитися так, як нині, якщо хоче зберегти за собою місце у ПАРЄ, — заявив австрієць Петер Шидер. — Ми вважаємо, що ви не заслуговуватимите на членство у Раді Європи, якщо у вас руки в крові».

Загалом обговорення було надзвичайно бурхливе. ПАРЄ нас зрозуміла, та розуміння триватиме до квітня, коли відбудеться наступна частина цьогорічної сесії. Саме доти нова Верховна Рада має ухвалити нові законодавчі акти, які юридично закріплять мораторій на застосування смертної кари.

Інвестиції як дзеркало української еволюції

У КИЄВІ готуються до чергового засідання комітету з торгівлі та інвестицій україно-американської комісії зі співробітництва «Кучма—Гор». Ймовірно, воно відбудеться 29—30 січня. Про це кореспондентові «ГУ» повідомили в прес-службі Посольства США в Україні.

Про те, що кожен із чотирьох комітетів комісії «Кучма—Гор» засідатиме раз на півроку, домовлено від самого початку. Щоправда, інші міжурядові комісії, створені за участю України, переважно збираються при нагоді. Але й результати їхньої роботи — відповідні. Американців це не влаштовує.

Авжеж, регулярність контактів має свої переваги. Але й мінуси також. Це ж кожні півроку потрібно звітувати, що зроблено! Та за цей час наші чиновники тільки завдання всім можуть роздати.

Та як не крути, а на порядку денному — «досягнення» з часу останніх зборів торік у травні. Нагадаю, навесні йшлося про розвиток малого бізнесу і роздержавлення в Україні. Планувалося, зокрема, створити україно-американо-польську групу, яка б займалася проблемами малого бізнесу. Присутній на засіданні спеціальний радник президента та держсекретаря США з питань нових незалежних держав Річард Морнінгстар, пам'ятаючи про наближення виборів в Україні, наголосив: «Розвиток малого підприємництва — популярний захід, що може принести дивіденди політикам, які цим займуться».

Проте далі обіцянок справа не просунулася. Деяке пожвавлення «у верхах» відбулося, коли стали готуватися до засідання згаданого україно-американського комітету. В останні дні старого року президент та уряд радилися, як «подорослішати» нашому «інфантильному» малому бізнесові. Збіг обставин? Можливо, обговорювалося це питання зовсім не для того, щоб потім «звітувати» перед американцями. Але є факт: віце-прем'єр Сергій Тигипко, який брав участь у травневому засіданні комітету, майже дослівно переповів думку Р. Морнінгстара: «Підприємці є однією з активних політичних груп населення, яка не тільки піде на вибори і голосуватиме, а й матеріально підтримуватиме... Кого? Це вже питання».

Як би там що було, але на початку року показники розвитку малого бізнесу не втішають: 51-мільйонна Україна має 150 тисяч малих підприємств, 38-мільйонна Польща (в якої ми збираємося позичати досвід) — понад 2 мільйони!

Не ліпша й справа з роздержавленням в Україні. Питання про це, а також про юридичні аспекти діяльності інвесторів, механізми розв'язання спірних питань навколо вкладання капіталів включено до порядку денного січневого засідання комітету. Також американці хотіли б обговорити, як міжнародна торгівля сприятиме розвиткові виробництва в Україні.

Крім того, з Вашингтона вже не раз лунали пропозиції Києву дозволити підприємствам США брати участь у великомасштабній приватизації, вкладати кошти у значних обсягах, зокрема, в енергетичну галузь, сільське господарство. Щиро кажучи, досі Київ неохоче допускав «капіталістів» зі США до купівлі наших заводів або ферм. Здоровий глузд у цьому є: небезпечно розпродувати народне господарство. Але вдаватися до крайнощів також не слід: краще шукати компромісу.

Нинішня ситуація має змінитися. На безліччі заборон для інвесторів нечесні чиновники вже добряче погріли руки. За хабарі вони фактично і розпродували державу, тільки гроші текли не до бюджету, а в їхні кишені. До речі, у США є закон, який забороняє підкуп державних службовців за кордоном. Може, саме тому американці першими так серйозно виступили проти корупції в Україні?

Нині всім зрозуміло: доки від чиновників повністю залежатиме діяльність підприємств, доти корупцію не подолати. І доти серйозні інвестори нас оминатимуть. (Як відомо, серед держав світу точиться жорстка конкуренція за чужоземні капітали, тож не слід сподіватися, що інвестори довго чекатимуть, доки ми спроможемося створити їм сприятливі умови).

До речі, ось про що свідчать цифри: нині в Україні вкладено близько 2 мільярдів доларів іноземних інвестицій, натомість у США — 450 мільярдів! Є над чим поміркувати учасникам комісії «Кучма—Гор»...

І останнє. У Києві та Вашингтоні вже починають планувати на майбутнє: цього року міжнародна комісія «Кучма—Гор» проведе друге засідання на вищому рівні. Його результати не в останню чергу залежатимуть від результатів січневого засідання комітету з торгівлі та інвестицій — одного з чотирьох, але чи не найважливішого у комісії «Кучма—Гор».

Надія БЕДРИЧУК.

На знімку: Річард Морнінгстар.

Хроніка. Факти. Події

● *Львів*

Жертва нападу

У Львові побито й пограбовано консула торговельного відділу Генерального консульства Республіки Польща в Україні Яцека Геральда. Співробітники правоохоронних органів розшукують шістьох молодиків, які скоїли напад. Постраждалий зараз перебуває в лікарні польського міста Пшемишля. Стан його здоров'я задовільний.

● *Вашингтон*

Чистий перед виборцями, законом і дружиною

Президент Клінтон публічно спростував чутки про те, що він підтримував інтимні стосунки з колишньою співробітницею Білого дому Монікою Левінською. «Я не мав інтимного зв'язку з цією жінкою, — заявив він. — Я нікого не закликав до лжесвідчень. Твердження щодо цього не відповідають дійсності».

● *Мадрид*

Із Куби — до США, зі США — до Іспанії

Позашлюбна дочка Фіделя Кастро, котра живе у Нью-Йорку, несподівано вирішила попросити політичного притулку в Іспанії. 40-річна Аліна Фернандес Ревуелта, родинні зв'язки з якою сам Фідель Кастро не визнає, відома різкою критикою ситуації на острові та нападками на кубинського лідера.

● *Нью-Йорк*

Чи бомбардуватимуть Ірак?

Сполучені Штати спільно з Великобританією складають плани проведення в середині лютого бомбардувань іракських об'єктів. Очікують, що бомбардувальна кампанія триватиме три—чотири дні. Про це повідомила газета «Нью-Йорк таймс».

● *Делі*

Гіркий досвід підказує...

Соня Ганді, вдова колишнього прем'єр-міністра Індії Раджива Ганді, не має наміру виставляти свою кандидатуру на позачергових, очікуваних у лютому—березні, виборах до нижньої палати парламенту республіки. Незважаючи на те, що 53-річну італійку за походженням не раз просили балотуватися до парламенту, вона не бажає входити у велику політику, участь у якій коштувала життя її чоловікові та свекрусі — Радживу та Індірі Ганді.

● *Тегусігальпа*

У Гондурасі — новий президент

Карлос Флорес Факуссе вчора вступив на посаду президента Гондурасу, ставши п'ятим демократично обраним главою держави після того, як військові залишили владу в 1980 році. На виборах у листопаді минулого року 47-річний Флорес Факуссе, інженер за освітою, здобув переконливу перемогу як кандидат від правлячої Ліберальної партії центральноамериканської республіки.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Не в грошах щастя

Салем Джума Мубарак, котрий живе в Об'єднаних Арабських Еміратах, вирішив більше не одружуватися. А в нього є всі шанси поставити національний рекорд багатодітності.

П'ять років тому, вже багатодітний батько, оголосив, що народить не менш як 60 дітей, повідомляє ІТАР-ТАСС. Зараз у 50-річного муедзина, що кілька разів на день закликає жителів Рас-Ель-Хайми до молитви, 49 чад від 6 дружин.

Трьом колишнім супутницям життя він сплачує аліменти. Для трьох нинішніх утримує окремі будинки. Витрати чималі.

Після народження минулого року останньої дитини фінансові можливості Джуми, котрий заробляє чотири тисячі доларів на місяць, вже не відповідають запитам його нинішніх і колишніх дружин. Він навіть не в змозі добудувати будинок чергової — котру намітив —дружини. Тому від нового шлюбу доводиться відмовитися, що автоматично зменшує шанси на реєстрацію нового національного досягнення.

Утім не можна виключати, що Джума все-таки десь віднайде кошти на утримання ще однієї дружини. А можливо, роботодавець перейметься становищем Джуми і підвищить йому платню.

Тамаз ЛАМСАДЗЕ, «Голос України» (з Тбілісі)

Миротворчість може закінчитися війною

У ТБІЛІСІ почала роботу друга сесія Координаційної ради женевських переговорів із врегулювання абхазького конфлікту. Спочатку проведення сесії планували в лютому, але за домовленістю учасників її проводять наприкінці січня.

Питання, що їх розглядають міжнародні експерти, не нові: збереження режиму припинення вогню в зоні абхазького конфлікту, соціально-економічні проблеми, зміцнення безпеки у регіоні. Для керівництва другою сесією до Тбілісі прибув спеціальний представник Генсека ООН з абхазького питання Лівіу Ботта.

А напередодні сесії своє традиційне радіоінтерв'ю Президент Грузії Едуард Шеварднадзе присвятив питанню зміни формальності миротворчих операцій в Абхазії.

Коментуючи повідомлення засобів масової інформації про реакцію деяких керівників Абхазії на можливе використання у розв'язанні конфлікту так званої «боснійської моделі», Президент Грузії зазначив, що Тбілісі був і залишається прибічником мирного врегулювання конфлікту. Однак, сказав він, що, на думку деяких абхазьких лідерів, переговори не мають перспективи і вони справді вважають, що потенціал переговорів вичерпано, тоді лишається війна... «Ми проти війни, — сказав президент, — але коли вже хтось закликає до неї, тоді він і має взяти на себе всю відповідальність».

Таким чином, Едуард Шеварднадзе визнає, що форми миротворчих операцій в Абхазії можуть змінитися в тому разі, якщо діалог і переговори не матимуть результатів і в цьому всі остаточно переконаються.

Спостерігачі у Тбілісі зазначають, що тбіліська сторона давно була готова розв'язати конфлікт в Абхазії за боснійським принципом. Ще минулого року під час перебування Едуарда Шеварднадзе у США цілком серйозно йшлося про проведення «нової дейтонської зустрічі», на якій мають визначити форми і методи врегулювання конфлікту в Абхазії за югославською моделлю.

Проте тоді Грузія не пішла на радикальні заходи через позицію Росії, котра раптово активізувала свою миротворчу діяльність. Це, до речі, якихось результатів не дало. У врегулюванні конфлікту в Абхазії все більше зацікавлені західні країни, зокрема, ті з них, які мають стосунок до видобутку і транспортування каспійської нафти.

Отже, якщо тбіліська сесія, як усі попередні переговори, не принесе жодних відчутних результатів, то «югославський варіант» стане реальний, як ніколи.

Армія

На лаві запасних — офіцери, під лавою — їх соціальний захист

(Початок на 1-й стор.).

Щоправда, український уряд завчасно звернувся до Європейського Союзу з проханням надати допомогу у мінімізації власної армії. Так, з 1994 року в нашій країні почав діяти проект адаптації військовослужбовців «TACIS». У серпні 1996 року прийнято державну програму адаптації військовослужбовців, звільнених у запас. Це поки що єдина програма серед країн СНД.

Тріумфальне посування мінімізації української армії до розумної потреби триває. А позаду вона залишає «загублених» і розчарованих офіцерів... Цього року «за планом» на лаву запасних «сядуть» ще 9,8 тисячі кадрових військовослужбовців. Вони, як і їхні попередники «по волі», зіткнуться з проблемами безробіття, відсутності грошей, житла, психологічного дискомфорту, жаху перед завтрашнім днем... Багато які сім'ї втратять в особі чоловіка і батька єдиного свого годувальника: за статистикою, близько 70% дружин військовослужбовців не мають роботи.

За твердженням психологів, потрібно три роки, щоб колишній військовослужбовець пристосувався до нових умов існування, навчився жити не «за наказом». Щоб допомогти військовій людині підвестися на ноги після міцного удару долі, було створено Національний координаційний центр реалізації комплексної програми соціальної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас.

Проте головною метою Національного координаційного центру і взагалі програми адаптації «зайвих» офіцерів є їхнє працевлаштування. В Україні у містах найбільшої концентрації звільнених у запас діють 11 центрів працевлаштування для військовослужбовців. Водночас у країні існує мережа центрів перенавчання, де армійці можуть здобути цивільний фах.

Олександр Шикалов, керівник центру, вважає, що саме офіцер запасу може стати повноцінним будівником нових ринкових відносин. Досвід, вища освіта, інтелект — усе, що потрібно для ділової людини, має «запасник». Є окремі «ніші» на вітчизняному ринку праці, що їх заповнюють саме колишні військовики. В них немає конкурентів. Офіцери у сфері зв'язку створюють і обслуговують нові радіостанції (101 FM у Донецьку), займаються телефонізацією сільської місцевості (Донузлав, селище Приозерне)...

Та, незважаючи на увагу до проблем звільнених армійців з боку держави, для цієї категорії людей лишається актуальним гасло: спасіння потопаючих — справа рук самих потопаючих... В умовах, наближених до бойових, колишній офіцер повинен довести сам собі, на що він здатний. При цьому можна сподіватися на співчуття держави і всіляких фондів, що займаються твоєю проблемою, але сподіватися на 100% вирішення власних проблем за їхній рахунок не варто.

Ольга ВІТЕР.

Контрабанда за хабар

Митниця

Митний пост «Старокозаче», підпорядкований Білгород-Дністровській митниці, — на кордоні України з Молдовою. Інтенсивність руху автотранспорту тут зумовлена не тільки зв'язками між двома сусідніми країнами, а й тим, що курсує він у більш далекі краї, аж до турецького Стамбула. Туди, як правило, йде порожняком, а ось у зворотному напрямку... Всього того, що завозиться, не перелічити. Хто бував на одеських «товчках», той знає.

Якийсь час інспектори Ц. і М., що несли службу на посту «Старокозаче» (повних прізвищ свідомо не називаємо, бо суд над ними ще попереду), лише із заздрістю спостерігали, як пропливає повз оте багатство. Нараховували, звісно, мито й ПДВ, але те йшло до державної кишені. От якби рух валюти спрямувати, хоча б частково, та до власної! Домовитися між себе було неважко, адже інспектори не тільки працювали разом, а й мешкали по сусідству й були... двоюрідними братами.

Почали з «простого». Завозили, скажімо, бізнесмени на територію України меблі, з них брали мито й ПДВ повною мірою, а за квитанціями оприходували лиш частину одержаного. Решту — привласнювали. Одного разу (так те, що встановлено слідством) — 689 доларів США, другого — 424 долари... «Дріб'язок», однак, задовольняв недовго, хотілося більшого.

Ні, просто отак, аби хабара — до кишені, й котись собі автомобіль з контрабандою територією України, куди заманеться, — так не робилося. Надто ризиковано, на шляхах — дорожня міліція, та й у пунктах розвантаження можливі перевірки. Тому справу обставляли хитріше. По-перше, контрабандисти знайшли перевізників, які доставляли вантаж із зарубіжжя цілком легально, сплачуючи на кордоні всі належні збори. Також, в ті самі автомобілі злочинні групи вантажили і свій товар, так щоб його важко було виявити й оглянути, а в митних деклараціях про нього — анічичирк. За ретельного виконання митниками своїх обов'язків все те можна було б, звичайно, виявити. Тому в дію вступав ще один запобіжний засіб: хабар. Як здавалося учасникам змови, — найнадійніший.

На практиці все було так. На український митний пост «Старокозаче» з боку Молдови підійшли одного дня сім мікроавтобусів, завантажених у Стамбулі різними промисловими товарами. Окрім заявлених, були там і замасковані, контрабандні. І не одного «хазяїна», а трьох злочинних угруповань. Митники, а чергували якраз Ц. та М., з представниками кожної з них вели переговори окремо, однак на один, як мовиться, копил: ми — вам, ви — нам. Належний огляд товару не організували, а замість мита й ПДВ в сумі 113991 долар США, в одному з випадків, вказали лиш 18162 долари. Та й цю суму не оформили, як належить: записали її тільки до других примірників квитанцій, врученних контрабандистам, які вони мали потім, після щасливого доставлення товару в місця призначення, їм, митникам, повернути — для знищення. Неповернення було неможливе, адже як заставу на посту залишали 20 тисяч доларів. А першого і третього примірників квитанцій, якими митники звичайно звітують, у природі, як уже мовлено, не існувало. То Ц. і М. мали привласнити од 18162 долари, що їх взяли як митний збір. До того ж і заставу під другий примірник квитанції повертали не всю, а за вирахуванням хабара. Такса — 1200 доларів за автомашину. В даному разі, отож, 2400 доларів.

Загалом отаким способом інспектори Ц. і М. приготували для викрадання 66587 доларів США. Однак свого хитромудрого задуму до кінця не довели — за руку, як мовиться, схопили працівники МВС і СБУ. Затримали й незаконно пропущені через митний пост автомашини з промисловими товарами на загальну суму майже в 970 тисяч гривень. Тепер і митникам, і контрабандистам сидіти на одній лавочці — судовій.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеська область.

За планом — «план», в екстазі — «екстезі»

Дослідження на тему поширення наркотиків у молодіжному середовищі провели соціологи Харківського університету внутрішніх справ.

Перше опитування з цієї проблеми кафедра соціології проводила в 1995 році. За словами першого проректора університету з наукової роботи, доктора юридичних наук Олександра Ярмиша, особливість цього опитування полягала в тому, що об'єктом дослідження стали юнаки та дівчата, не наркомани як такі.

Прийнято вважати, що на одного зареєстрованого припадає десять чоловік, які систематично вживають наркотики. Якщо на обліку в Україні перебуває 65 тисяч наркоманів, то їх реальна кількість — 650 тисяч. Проте навіть другий, суто прогнозний, показник не дає повного уявлення, за словами О. Ярмиша, про загальну кількість людей, які вживали наркотики один або декілька разів. Їх мільйони, і це в переважній більшості молодь. Якщо в 1995 році пробували наркотики 22 проценти опитаних, то в 1997 — 34,6 процента.

Лідирують, на жаль, дівчата.

До переліку найпопулярніших належать легкі наркотики — коноплі (більше відомі як «план»), «анаша», «маріхуана» і т. ін. Два роки тому смак «плану» був відомий лише 16 процентам опитаних, у 1997 — уже двадцяти чотирьом. Є, правда, і досить «радісні» дані: не спостерігається зростання інтересу до важких наркотиків. Зафіксовано лише поодинокі факти вживання заморської наркоти — героїну, кокаїну, креку. А ось до нового доволі небезпечного наркотика «екстезі» вже приохотилися 4 проценти молодих людей.

Соціологи типізували молодіжне середовище і залежно від прилучення до так званої «наркокультури». 14 відсотків юнаків і дівчат вже опинилися в групі підвищеного ризику, а скоро можуть потрапити до повної залежності від наркотичних засобів. При цьому чисельність лише зареєстрованих наркоманів щороку зростає на 10—12 відсотків.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Від суми до тюрми і назад

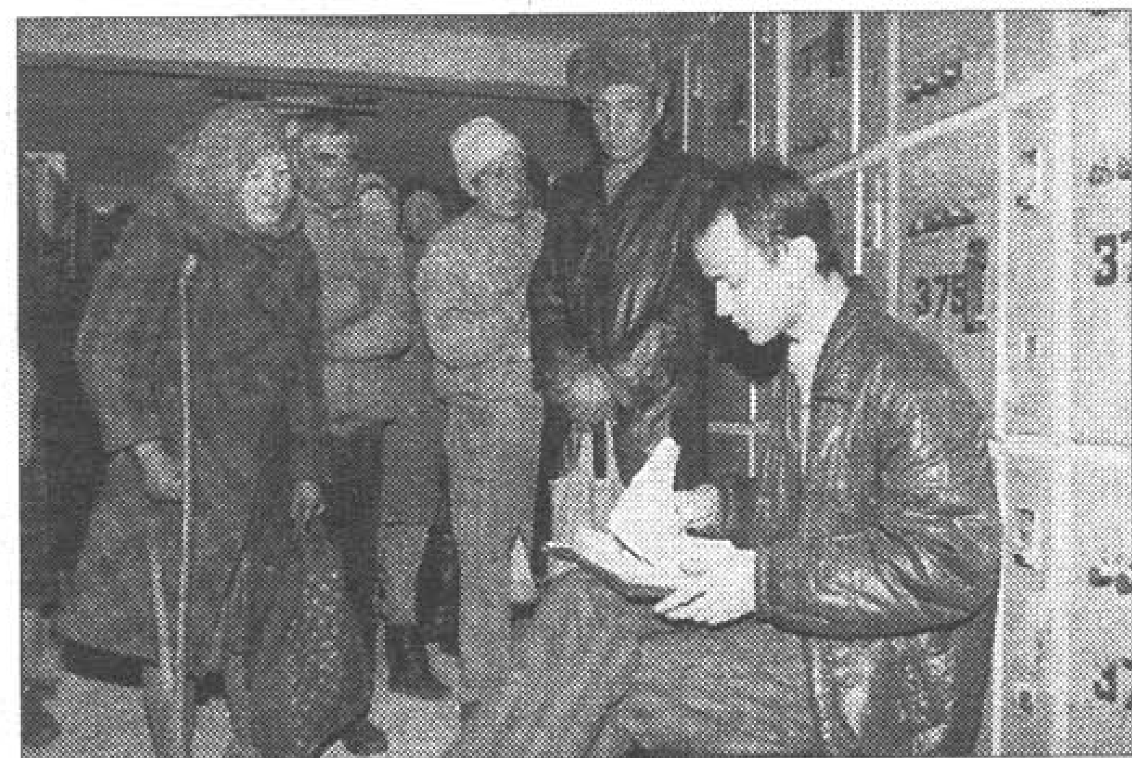
Донецький приймальник-розподільник не потребує реклами. Його «реквізити» добре відомі постійним «клієнтам», яких з настанням зими тут помітно більшає. Значна частина громадян, чия адреса — «не дім і не вулиця», віддає себе в руки правоохоронців цілком добровільно: холод — не тітка.

Торік до розподільника потрапили 514 осіб — на 56 осіб більше, ніж за попередній. Донецьк — місто не хлібне, проте для нетутешніх бомжів вельми привабливе. За спостереженнями начальника приймальника-розподільника майора міліції Сергія Семченка, щоб виловити два-три десятки «клієнтів» на залізничному вокзалі обласного центру, досить зустріти пару електричок. Скупчення людей без паспортів співробітники УВС навіть позначають на спеціальній карті. На жаль, таких місць рік у рік дедалі більшає.

Якщо за часів соціалізму 90 відсотків бомжів становили психічно хворі люди, а решту — ті, хто повернувся на волю після тривалого ув'язнення, то нині від цієї біди не застрахований ніхто. Нещодавно міліція виявила в одному з тунелів теплотраси напівживого чолов'ягу —без документів, без квартири, без роботи. Стали розбиратися. Все життя людина працювала на шахті, була на непоганому рахунку. Мала посвідчення «ліквідатора», отримувала пенсію. Сталося нещастя —померла дружина. З горя чоловік запив, так втратив і домашній скарб, і квартиру. Єдиним джерелом заробітку залишилося збирання пляшок. А настала зима —скрутило, хоч помирай. Невідомо чим би закінчилася ця історія, якби бідолашного не підібрали під час одного з рейдів. Привели до тями, допомогли відновити «чорнобильське» посвідчення, паспорт, влаштували до будинку-інтернату.

Сьогоднішній бомж — людина в розквіті сил, якщо цей термін можна застосувати до невдахи, який частогусто втратив людське обличчя. 54 відсотки підопічних розподільника — люди від 18 до 40 років, третина —раніше засуджені.

— Останніми роками цей прошарок значно зріс і вже став впливати на стан злочинності, — переконаний заступник начальника міського управління УМВС України в Донецькій області, підполковник міліції Володимир Генсицький. — Навіть серед прохачів на вулицях існує кланова ієрархія і поділ території. Життя сьогодні багатьох викидає в те середовище, яке народжує злочинців — бездушних і цинічних.

Торік співробітники міського приймальника-розподільника виявили 30 злочинців, які перебували в розшуку. Буквально днями затримали крадія-гастролера, на чиєму рахунку шість квартирних крадіжок — у Харкові і дві — у Красноармійську. Стабільне джерело доходу — викрадення кабелів і виробів із кольорових металів, через що без світла і зв'язку залишаються цілі мікрорайони.

Якщо ви справжній «бомж», вам, даруйте, де в чому пощастило. Бо в такому разі отримуєте шанс до 30 діб відлежатися у приймальнику-розподільнику, маючи теплу постіль, дах над головою, тризразове харчування і безплатну медичну допомогу, аж до щеплення від дифтерії включно. Стандартний набір послуг цей специфічний заклад надає стабільно лише завдяки сильній підтримці з боку міської ради. З ініціативи її голови Володимира Рибака в обласному центрі відкрито два дитячих притулки: бродяжництво катастрофічно помолодшало.

А тим ізгоям, які втратили все, крім заповітного штампа в паспорті, таке піклування не світить: після з'ясування особи вони отримують припис відбути до місця проживання. Торік із тисячі безпритульних громадян, виявлених міліцією, «класичними» бомжами названо лише половину. Решта — невдахи, яких за бродяжництво і паразитичний спосіб життя покарати неможливо. Зрештою, як і допомогти їм...

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Знижки 15%

Продаж у кредит

Банки, які співпрацюють з компанією DAEWOO MOTOR

КБ "Приватбанк" (Київ), (044) 225-13-47.
Філії: Дніпродзержинськ, (05692) 3-76-67; Донецьк, (0622) 90-24-21; Запоріжжя, (0612) 62-13-36; Кіровоград, (0522) 22-06-44; Луганськ, (0642) 53-41-92; Луцьк, (03322) 7-95-00; Львів, (0322) 27-10-92; Миколаїв, (0512) 56-49-55; Одеса, (0482) 25-02-69; Полтава, (05322) 2-28-98; Сімферополь, (0652) 27-43-40; Суми, (0542) 22-22-87; Ужгород, (03122) 3-50-50; Харків, (0572) 21-61-38; Черкаси, (0472) 40-00-40; Чернігів, (4622) 12-62-03.

АБ "Аркада" (Київ), (044) 290-15-51.
АКБ "Україна" (Київ), (044) 244-16-21.
Страхова компанія "АСКА" (Київ), (044) 271-73-98.
"Український кредит" (Київ), (044) 212-30-63.
"Українська Фінансова Лізингова Корпорація" (Київ), (044) 244-21-42.
"Ханса-Лізинг" (Київ), (044) 263-87-82.
"Західно-Український Комерційний Банк" (Львів), (0322) 75-05-41.
"Львівська лізингова компанія" (Львів), (0322) 75-39-15.

DAEWOO MOTOR

DAEWOO MOTOR Co. Ukraine, Київ, вул. Тверська, 6, тел.: 264 80 69, 264 80 66, факс: 264 80 64

ДИЛЕРИ

Біла Церква, "Сфера-Авто", тел.:(263) 60283; **Бровари, "Бровари-Авто"**, тел.: (277) 53572; **Дніпропетровськ, "Аеліта"**, тел.: (0562) 422829, **Дніпропетровськ, "Автовіраж"**, тел.: (0562) 922982; **Донецьк "Веба"**, тел.:(0622) 352770; **Донецьк "Донбас ексчейнж"**, тел.:(0622) 661487; **Донецьк, "Донецьк-Авто"**, тел.: (0622) 943273; **Донецьк, "Ремсчетмаш"**, тел.: (0622) 328594; **Дружківка (Донецька обл.), "Ремсчетмаш"**, тел.: (06267) 44370; **Євпаторія (Крим), "Сервіс XXI"**, тел.: (06569) 61108; **Житомир, "Астро"**, тел.: (0412) 221562; **Запоріжжя, "Атомтранссервіс"**, тел./факс: (0612) 626213; **Керч (Крим), "Керч-Авто"**, тел.: (06561) 22580; **Київ, "Українська Індустріальна Корпорація"**, тел.: (044) 5608940; **Київ, "Голдмет"**, тел.: (044) 4835029; **Київ, "Київтранссервіс"**, тел.: (044) 2953192; **Київ, "Акація"**, тел.: (044) 5660040; **Київ, "Nissan-Україна"**, тел.: (044) 2635375; **Київ, "Експрес-Авто"**, тел.: (044) 5584771; **Київ, "Бліц-Авто"**, тел.: (044) 5187255; **Київ, "Нивки-Авто"**, тел.: (044) 4431357; **Київ, "Центр-Авто"**, тел.: (044) 2960410; **Київ, "Київ-Авто"**, тел.: (044) 2960945; **Кіровоград, "Олві-Центр"**, тел.: (0522) 248339; **Кіровоград, "Кіровоград-Авто"**, тел.: (0522) 228667; **Краматорськ (Донецька обл.), "Краматорськ-Автобаза"**, тел.\факс: (06264) 531119; **Кременчук "Кременчукавтосервіс"**, тел.: (05366) 70281; **Кривий Ріг (Дніпропетровська обл.), "Медіасс"**, тел.: (0564) 447616; **Кривий Ріг (Дніпропетровська обл.), "Кривий Ріг-Авто"**, тел.: (0564) 711337; **Луганськ, JSC REMO**, тел.: (0642) 467625; **Львів, "Пластик"**, тел.: (0322) 427519; **Львів, НТОН**, тел.: (0322) 781778; **Львів, "Укравтопол"**, факс: (0322) 226941; **Львів, "Львів-Лада"**, тел.: (0322) 429278; **Львів, "Daewoo Motor Захід"**, тел.: (0322) 763822; **Львів, "Львів-Авто"**, тел.: (0322) 624223; **Львів, ASP-4**, тел.: (0322) 759111; **Луцьк, "Волинь-Лада"**, тел.: (03322) 40487; **Луцьк, "Волинь-Авто"**, тел.: (03322) 50032; **Маріуполь (Донецька обл.), "Азовпласт"**, тел.: (0629) 317524; **Нетішин (Хмельницька обл.), ITE**, тел.: (03848) 32960; **Миколаїв, "Миколаївавтосервіс"**, тел.: (0512) 231170; **Нікополь (Дніпропетровська обл.), "Трубосталь"**, тел.: (05662) 96461; **Одеса, "Східний Експрес"**, тел./факс: (0482) 229114; **Одеса, "Автохаус"**, тел.:(0482) 339492; **Одеса, "Автомаркет"**, тел.: (0482) 249302; **Одеса, БЛАЗ**, тел.: (0482) 647280; **Одеса, "Daewoo Motor Південь"**, тел.: (0482) 645132; **Олександрівськ-1 (Луганська обл.), "Луганськ-Авто"**, тел.: (0642) 530330; **Полтава, АТ "Полтава-Авто"**, тел.: (05322) 39976; **Рівне, "Агробуд"**, тел/факс: (0362) 269783; **Свердловськ (Луганська обл.), АТ "РЕМО"**, тел.: (0642) 501352; **Суми, "Суми-Авто"**, тел.: (0542) 223547; **Тернопіль, АСКО**, тел.: (0352) 228082; **Ужгород, "Закарпатавтосервіс"**, тел.: (03122) 28845; **Ужгород, "ЗакарпатЛАЗавтосервіс"**, тел.: (03122) 24496; **Харків, ТОВ "Айкотек"**, тел.\факс: (0572) 127241; **Харків, "Автотрейд"**, тел.: (0572) 320031; **Харків, DP-2 Авто**, тел.: (0572) 943531; **Харків, ІНЕК**, тел.: (0572) 120714; **Херсон, "Херсон-Авто"**, тел.: (0552) 543200; **Хмельницький, "Поділля-Таврія"**, тел.: (03822) 30205; **Хмельницький, "Хмельниччина-Авто"**, тел.: (03822) 30324; **Черкаси, "Рос-Лада"**, тел.: (0472) 432315; **Черкаси, "Укрпромтех"**, тел.: (0472) 417061; **Черкаси, "Черкаси-Авто"**, тел.: (0472) 648650; **Чернівці, "Спортек-Буковина"**, тел.: (03722) 74600; **Чернігів, "СоГБІД"**, тел.\факс: (04622) 44342.

ВАТ «Кам'янський машинобудівний завод»
виготовляє і реалізовує за помірними цінами:
— візки вантажні гідравлічні (1250 кг, 2000 кг);
— візок-штабелер гідравлічний (400 кг, 1,5 м);
— візок ручний підйомний (80 кг, 1,2 м);
— побутовий комбайн для приготування кормів з електроприводом (подрібнювач коренеплодів, зерна, трави);
— насос підкачки двигунів (ПНИТ) «КамАЗ»;
— крани газові 11ч3бк ДУ-25, ДУ-32, ДУ-50;
— точило ручне;
— дриль ручна;
— дрилі пневматичні (2500 об., 270 об.);
— машинка швейна дитяча;
— пристрій для вирівнювання кришок;
— кісточковидавлювач вишень;
— часниничниця;
— гирі спортивні переналаджувані (16/24/32 кг).
Наша адреса: 258450, м. Кам'янка, Черкаська обл., вул. Леніна, 40, код (04732), тел. 2-14-76; т/ф 2-11-91.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 2402/36 про банкрутство АТ «Полтавський гірничо-збагачувальний комбінат» (Полтавська обл., м. Комсомольськ, вул. Будівельників, 16, р/р 269101 у відділенні Промінвестбанку України м. Комсомольська Полтавської області, МФО 331133, код ЗКПО 00191282).

Заяви кредиторів та санаторів приймає арбітражний суд протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ «Київгума»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 27 березня 1998 року о 13.00 за адресою: Київ-39, проспект 40-річчя Жовтня, 6, клуб товариства.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про діяльність товариства, про виплату дивідендів за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії про виробничо-фінансову діяльність товариства за 1997 рік.
3. Про зміни та доповнення до статуту ВАТ «Київгума».
4. Про склад правління та інших органів.

Для участі у зборах необхідно мати при собі документ, що засвідчує особу акціонера.

Правління ВАТ «Київгума».

Общество с ограниченной ответственностью фирма «ТРИТОН», зарегистрированное Харьковской райгосадминистрацией г. Киева под № 0122-1248 от 05.07.1993 г., сообщает о своей ликвидации. Претензии принимаются в течение двух месяцев по адресу: г. Киев-121, ул. Декабристов, 8, кв.84.

Арбитражный суд Луганской области (348016, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дела о банкротстве:

— № 305/11б на МЧП «Орнамент», юридический адрес: 349980, г. Попасная Луганской обл., пл. Героев, 3, ком.35, р/с 468821 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063.

— № 306/11б на МП «Строитель», юридический адрес: 349981, Луганская область, Попаснянский район, пос. Камышеваха, ул. Островского,1, р/с 606502 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063.

— № 05/79—10/73б на ООО Попаснянское предприятие по обеспечению нефтепродуктами (ППОН), юридический адрес: 349980, г. Попасная Луганской обл., ул. Мичурина, 6а, р/с 467819 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063.

— № 05/78-10/74б на Попаснянскую арендную объединенную дирекцию магазинов «Укрторгстройматериалы» (ПАОДМ «УТСМ»), юридический адрес: 349980, г. Попасная Луганской обл., ул. Заводская, 2а, р/с 642605 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Закарпатської області порушив справу № 86/7 про банкрутство ТОВ «Олімп» (Ужгородський район, с. Холмці, р/р 467352, р/р 180927 в АПБ «Україна» м. Ужгорода) та справу №1/3 про банкрутство ВКФ ТОВ «Експорт» (Ужгородський район, с. Галоч, р/р 5467474, р/р 8552180400/001 в Промінвестбанку м. Ужгорода).

Оголошення дається з метою в місячний термін виявити кредиторів та можливих санаторів.

Арбітражний суд Кіровоградської області (316024, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за позовом акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна» порушив справи:

№ 1349/8 про визнання банкрутом приватної фірми «Айболіт» за адресою: м. Кіровоград, вул. Кавказька, 13, розрахунковий рахунок 3468963 в дирекції АК АПБ «Україна» по Кіровоградській області, МФО 323011;

№ 1348/8 про визнання банкрутом закритого акціонерного товариства «Спортивний клуб «Зірка Нібас» за адресою: 316050, м. Кіровоград, вул. Гагаріна, 1А, розрахунковий рахунок 3467332 в АППБ «Аваль» в м. Кіровограді, МФО 323538.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Арбитражный суд Луганской области (348016, г. Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) возбудил дела о банкротстве:

— № 05/59—12/49б на СП Попаснянский городской кооперативный торг (горкоопторг), р/с 460023 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063, юридический адрес: 349980, г. Попасная Луганской обл., ул. Заводская, 23;

— № 05/61—12/50б на совхоз «Горский», р/с 406508 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063, юридический адрес: 349975, Луганская область, Попаснянский район, г. Горск;

— № 05/60—12/51б на ЗАО Попаснянский гормолокозавод, р/с 389706 в АК АПБ «Украина» г. Попасная, МФО 304063, юридический адрес: 349980, г. Попасная Луганской обл., ул. Мироновская,2.

Арбітражним судом Закарпатської області (м. Ужгород, пл. Народна, 4) порушено справу №168/7 про банкрутство МП «Полонина» (Ужгородський район, с. Пацканьове, р/р 468018 в АПБ «Україна» м. Ужгорода/.

Оголошення дається з метою в місячний термін виявити кредиторів та можливих санаторів.

Арбитражный суд Луганской области (348000, Луганск, пл. Героев Великой Отечественной войны, 3-а) возбудил дело № 05/364-9/291б о банкротстве частного малого предприятия «Гарант». Юридический адрес: 349230 Луганская обл., гор. Ровеньки-6, ул. Дружбы, 10, расчетный счет 000468714 в Ровеньковском отделении АК Проминвестбанка Украины.

Заявления кредиторов и санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Тернопільської області (м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14 А) порушив справу № 1677-2 про банкрутство орендного підприємства Універмаг, м. Кременець (Тернопільська обл., м. Кременець, вул. Шевченка, 52, р/р 642609 в АК АПБ «Україна», м. Кременець, МФО 338095, ЗКПО 14040227).

Претензії приймають у місячний термін з моменту публікації оголошення.

У номер

● *Львів*

Газ — велике благо і... маленька бомба

Торік «Львівтрансгаз» сплатив 56 мільйонів гривень податків у бюджет, а тим часом громадяни винайшли десятки способів крадіжки газу. Приміром, заможні «нові українці» самовільно «врізаються» у магістралі, і не несуть за це відповідальності бо чинним законодавством її не передбачено. Ігри з газом небезпечні, адже комунікації — не в ліпшому стані. Щороку необхідно замінювати 50 тисяч одиниць газової апаратури, газові печі в старих будинках — то «маленькі бомби».

Аналіз, проведений в області, засвідчує: абоненти, які розраховуються за показами лічильників, споживають газу вдвічі менше порівняно з розрахунковими нормами.

● *Донецьк*

Чотири життя за мільйон

Минулого року на підприємствах вугільної промисловості були смертельно травмовані 290 гірників — на 52 менше, ніж у попередньому році. Серед загиблих — 11 жінок, 49 осіб померли від серцевого нападу. На кожен мільйон тонн видобутого вугілля в 97-му припадало чотири смерті на виробництві, тоді як у 96-му —п'ять.

Усього в галузі за рік трапилося 28 647 нещасних випадків. Головними причинами загибелі людей на шахтах залишаються обвалення породи і вугілля, травмування на транспортних засобах і підйомному обладнанні, ураження електрострумом, падіння людей. За підрахунками спеціалістів Макіївського науково-дослідного інституту з охорони праці і безпеки робіт, лише 10 відсотків нещасних випадків неможливо було якоюсь мірою попередити. Решта спричинені інженерною непродуманістю, відсутністю дисципліни і належного контролю, нехтуванням правилами техніки безпеки.

Солодкий цукор — гіркі перспективи

Як повідомило ДІНАУ-Укрінформ, у 1997 році в Україні відбувся значний спад виробництва цукрових буряків і цукру, а цукрову промисловість слід якомога швидше реконструювати. Про це йшлося на нараді директорів цукрових заводів, яка відбулася в Міністерстві агропромислового комплексу. Зокрема, було зазначено, що торік передбачалося зібрати близько 25 мільйонів тонн буряків і виробити 3 мільйони тонн цукру. Через несприятливі погодні умови, незадовільний стан техніки, незабезпеченість пально-мастильними матеріалами втрачено значну частину врожаю. Зібрано 17,7 мільйона тонн буряків і вироблено 2 мільйони тонн цукру. Це на 300 тисяч тонн менше, ніж 1996 року. Загалом промисловість працювала неритмічно. Цукрові заводи простоювали — взагалі не працювали. Через це собівартість цукру сягнула 1050 гривень за тонну.

Такий стан справ змушує уряд вжити заходів щодо реанімації цукрової галузі. Тому частину із 192 цукрових заводів України буде закрито як нерентабельні.

Що ж, реструктуризація — справа добра, але яка постанова Кабінету міністрів забезпечить роботою десятки тисяч людей, які поповнять лави безробітних після закриття цукрових заводів?

Провінція

Долю наділу визначив референдум

У селі Вільна Україна Каховського району відбувся референдум. Через опитування, а не через нескінченне мітингування вирішили тут розв'язати проблему, яка вже п'ять років поспіль лихоманить село. Справа в тому, що в 1992 році землі Вільної України поділили між КСП імені Блюхера і КСП «Краса Херсонщини». Садівничій «Красі Херсонщини» віддали 1385 гектарів землі, щоб вона, крім саду, який родить через рік, мала ще й тваринництво та рільництво. Однак цей наділ не врятував вузькоспеціалізоване господарство від банкрутства. Зате людям дав привід усі нинішні біди пояснювати давнім, на їхню думку, несправедливим рішенням.

Ось що показало опитування: із 176 селян за повернення відрізаного клину в КСП імені Блюхера висловилися 119. Попереду — тривала тяганина в арбітражному суді, який має врівноважити претензії обох господарств. Краще, щоб справа завершилася до весни, коли треба засівати спірну землю.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Українські «королі» «королеви полів»

Виповнилося сто років від дня народження знаменитого українського академіка-селекціонера Бориса Соколова, який свого часу створив перші вітчизняні гібриди кукурудзи. Вони дозволяли Україні вирощувати щороку вісім—вісім з половиною мільйонів тонн качанистої. Більш як півтора мільйона тонн, зібраних торік, — свідчення того, що ми забуваємо і втрачаємо надбання, залишене академіком Соколовим та його колегами.

— А я б так не сказав, — не погоджується академік Української академії аграрних наук, президент асоціації виробників насіння кукурудзи «Гібрид» Валентин Циков. — Селекціонери, генетики та біохіміки нашого Інституту зернового господарства останніми роками вивели понад тридцять нових гібридів, які здатні давати по 80—100 центнерів з гектара на богарі та по 120—130 на зрошуваних площах. Такий приклад: цього року трудівники науково-виробничої агрофірми «Наукова» вирощували на двох тисячах гектарів кукурудзу на зерно та на шести тисячах — на силос. На круг мають майже по 65 центнерів збіжжя і по 450 центнерів зеленої маси.

Тим часом в Україні врожаї посередні.

А якби скрізь працювали так, як у «Науковій», то зібрали б у державі втричі більший вал кукурудзи. Втім, побутує думка, що в Україні переводяться майстри високих урожаїв качанистої. Виправдовуючись, господарники нарікають на низькі потенційні можливості насіння українських гібридів. У державному реєстрі рекомендованих для вирощування сортів нині понад сто гібридів з «паспортними» даними далекого зарубіжжя — американські, німецькі, французькі, угорські. Але, як авторитетно свідчить академік Циков, більшість гібридів української селекції не тільки нічим не поступаються іноземним, а за багатьма показниками перевершують їх.

— І той, хто ганяється за іноземними, уже пожинає гіркі плоди своєї омани, — каже Валентин Сергійович. — Якщо ми за тонну насіння беремо 800—1000 гривень, то тонна імпортного посівного матеріалу коштує дві—дві з половиною тисячі доларів. Є різниця? А ось «фантастичної» врожайності, якої очікували, мов манни з небес, не дочекалися...

Справа, виявляється, не лише в гібридах, а й у технологіях, за якими вони вирощуються, в добривах, гербіцидах, техніці. Можна придбати й адаптувати найкращі в світі гібриди, та якщо матеріально-технічна база застаріла, а культура землеробства й агротехніка не витримують ніякої критики, то на «диво» сподіватися марно.

Успіх трудівників агрофірми «Наукова» пояснюється й тим, що в господарстві бездоганна сучасна техніка, — тут не шкодують коштів на високоякісні добрива і гербіциди. Та є ще один чинник — вирішальний: на найвищому рівні технологія і виконавська дисципліна. Звідси і результати. Недарма покладають на качанисту великі надії.

За словами директора агрофірми «Наукова» Миколи Агафонова, цього року посіють уже не менш як десять тисяч гектарів — виняткова вітчизняними гібридами. А хто продовжує наполягати, що вони гірші, ніж іноземні, дуже помиляється. Не дай Боже, щоб помилка виявилася фатальною...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фотоконкурс «Село очима селян»

Добрий козак, якщо є фотоапарат і рюкзак

Відтепер фотоконкурс, оголошений наприкінці минулого року для передплатників «Голосу України» та (або) «Голосу України — Тижня», може з повним правом вважатися міжнародним. У боротьбу за перший приз — побутову насосну станцію від фірми «Гідротехніка» (тел. 044-483-60-16) та інші цінні призи від спонсорів — вступив наш читач громадянин ФРН Петер Коллер.

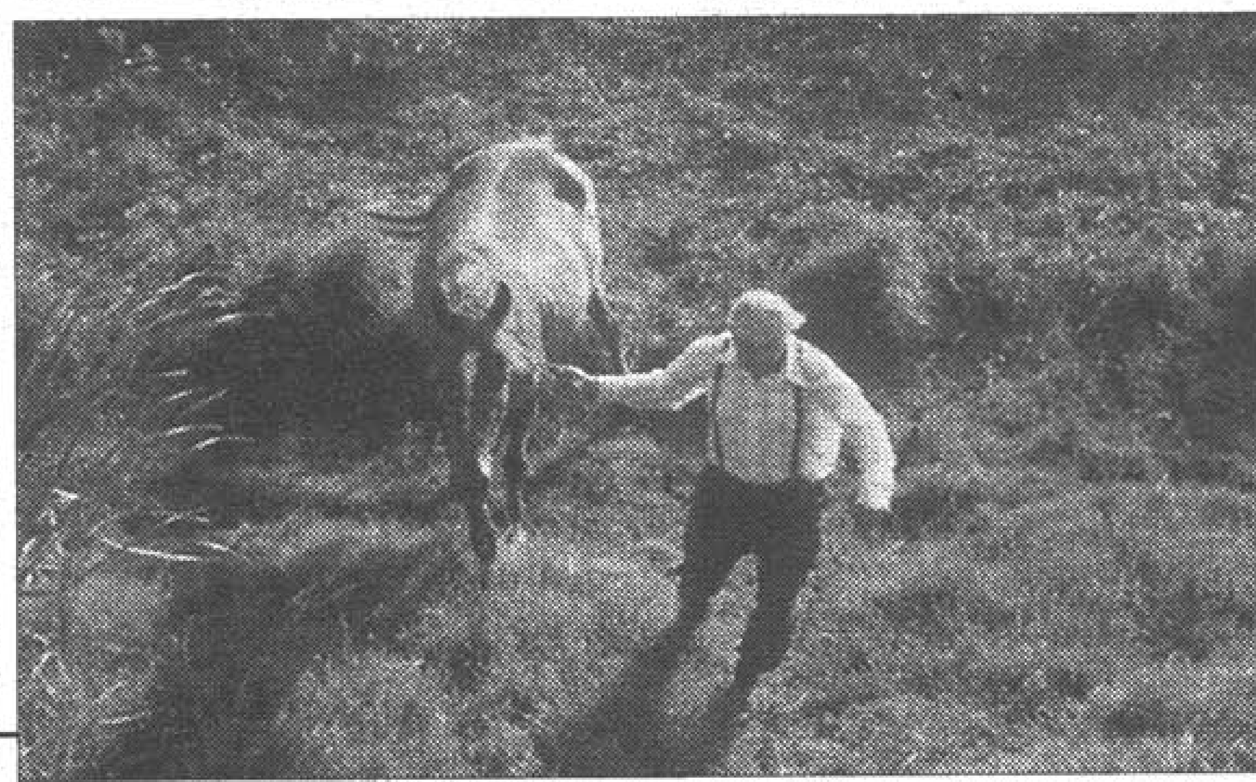
Як і більшість законослухняних німців, пан Коллер поціновує свою роботу, він — соціальний педагог — шанує і пиво. Та понад усе, з'ясувалося, тридцятирічний житель Майнца любить вояжувати, а все побачене «закарбовувати» на фотоплівку. В Україні він побував уже чотири рази. Саме тому, мабуть, друзі охрестили його «козаком». Упродовж останніх п'яти років, вважає любитель подорожей, відтоді, коли Петер Коллер завітав до України вперше, тут відбулися позитивні зрушення. Найбільше імпонує Петеру ось яка новозміна: улюблений його янтарний напій хоч і подорожчав, але, дійсно, став-таки схожий на пиво.

Улітку пан Коллер планує знову відвідати нашу незалежну неньку з неофіційним візитом, аби підштудіювати українську мову, розширити коло добрих друзів і, звісно, «пополювати» з фотоапаратом. І тут залишається побажати йому «alles gute», тобто козацької удачі.

Наразі пропонуємо знімки, зроблені **Петером КОЛЛЕРОМ** в Україні.

Крутоярі.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254770.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311016.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0